

ประกาศ

รื้อยกกรองชั้นสูง

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

วิชา 411-329 การเขียนร้อยกรองชั้นสูง เป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่งของภาควิชาภาษาไทย แต่วิชานี้ไม่มีนักศึกษาเลือกลงทะเบียนเป็นเวลานานนับสิบปีเพราะจุดประสงค์ของรายวิชามุ่งให้ผู้เรียนแต่งฉันท์กับโคลงซึ่งนักศึกษาคงคาดว่าเป็นเรื่องยาก แต่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2546 มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งได้ทำเรื่องขอให้ภาควิชาเปิดสอนวิชานี้ นำแปลกที่หัวหน้ากลุ่มในการขอเปิดรายวิชานี้ เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลี จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ มีทั้งหมด 15 คน นอกจากจะมีวิชาภาษาไทย เป็นจำนวนปกติแล้ว ยังมีทั้งวิชาภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ และวิชาเอกรัฐศาสตร์ อีกด้วย

ต่อไปนี้จะแสดงผลงานของนักศึกษาที่เขียนส่งเป็นแบบฝึกหัดบางชนิดของคำประพันธ์

ชั้นแรก คือ สารทูลวิกิทิติฉันทน์ 19 ซึ่งถือเป็นฉันทสูง แต่งยาก ผู้แต่งคือ นายรัตนศักดิ์ ก้อนเพชร นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ได้แต่งฉันทน์นี้ให้ชื่อว่า “สุหร่าเสลานัก” และมีคำอธิบายเพิ่มเติมดังนี้

ดงามแสนจะประทับใจศิลปะล้ำเลิศ
ได้นามระบือนัก สุหร่า
โดมมินบาร์และมิหรับประณีตวิจิตรเก๋
สิ่งใด ฤ เทียมเท่า มิมี

* หมายเหตุ

มินบาร์ : ธรรมาสน์ที่ใช้เทศนาหรือสอนศาสนาอิสลาม

มิหรับ : ห้องพิธี : จะรวมสายตาของการประกอบพิธีละหมาด

ชั้นที่ 2 คือ วัตสันตติฉันทน์ ซึ่งเป็นฉันทที่มีความไพเราะมากฉันทหนึ่ง เจ้าของผลงานชั้นนี้ คือ นางสาวโสรัจธิดา หลินศรี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกรัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สักแสนสมุทร ฤ คณนา	พสุธาพานวัน
สิงขรอนเนกอนันต์	ผิจะทันมิเทียบทาน
สาดแสงสุรีย์ปฐวิภพ	ระอุอบมหาศาล
ชุ่มชื่นพิรุณมนสราญ	อภิกาลนิรันดร
ปานเปรียบพระคุณพลบิดา	กรุณาสิกัจจร
อกอุ้มอุสาหทวิกร	ทะนุบุตร เจริญวัย

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชั้นที่ 3 คือ กาพย์ขับไม้ห่อโคลง ผลงานของนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลี

หก ฟ้ากระจ่างแผ้ว	ผ่องรัศมี	
รอบ ครอบเวียงวงวัฏฐ์	อุบัติแล้ว	
เฉลิม นาดเคียงกษัตริย์	บรมราช วงศ์แฮ	
ชนม์ พรรัชคือปิ่นแก้ว	ปกเกล้าแหล่งสยาม	
หกรอบเฉลิมชนม์	ท้าวธรณีดล	กราบกำประนมกร
มิ่งมหาราชินี	ปกเกล้าเกศี	แก้เหล่าประชากร
ถ้วนท้วนนคร	พร้อมถวายพระพร	จากจิตจากใจ
เป็นยิ่งกว่าแม่	สำนึกแน่นแท้	ทุกห้วงดวงฤทัย
ข่าวพระเสด็จยาตร	ด้วยยุคลบาท	ไม่ว่าใกล้ไกล
ประชาผ่องใส	ไร้โรคโรครภัย	เพราะพระบารมี
“พระนามสิริกิติ์”	คือนามศักดิ์สิทธิ์	อุกฤษฏ์เสริมศรี
คือแสงส่องใจ	พรราวพร่างสว่างไสว	ทั้งไทยธานี
สรวมจรรวจี	ถวายองค์ราชินี	ที่มายูกา

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นายสุภกิจ ไบอดุลย์ ประพันธ์

ชั้นที่ 4 เป็นฉันทที่ประดิษฐ์รูปแบบขึ้นใหม่ โดยผู้แต่งเป็นผู้กำหนดฉันทลักษณ์เอง เจ้าของผลงานชิ้นนี้บอกที่มา ว่า

“ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในดินแดนลังกาสุกะเป็นเวลา 4 ปี ประทับใจในดินแดนนี้มากและเมื่อช่วงปีใหม่ได้ไปทัศนศึกษาที่จังหวัดสุโขทัยเป็นครั้งแรก ได้

ทำบุญตักบาตรในโอกาสขึ้นปีใหม่ที่ดินแดนรมยนคร มีความสุขมาก รู้สึกเหมือนความสุขได้เริ่มมีขึ้น สมนาม สุโขทัย อนึ่งการเดินทางไปทัศนศึกษาครั้งนี้ อาจารย์ผู้สอน (วิชาการเขียนสารคดี) ได้ตั้งชื่อการเดินทางครั้งนี้ว่า “ลังกาสุกะเยือนรมยนคร” จึงทำให้เกิดฉันทใหม่ ชื่อ “ลังกาสุกะรมยฉันท 12” ดังนี้

ลังกาสุกะรมยฉันท 12

ลังกาสุกะบุรินทร์	ถิ่นรมยนคร
ปานเปรียบวิยจร	แนบเนาหทัยไทย
เรื่องราวสินเครศ	ขอบเขตนกไกไส
พรราวพร่างรุจีพิไล	นับเนื่องนิรอนันต์
มั่นห่างถูบจะมาก	เยือนยากสิจจะขยัน
เยี่ยมเยือนประคจวัน	เดือนปีสติดกาล
ดุจดั่งอนุชเชษฐ	ขอบเขตปรีประสาน
ทักษิณอุดรมาน	ดวงเดียมนสยาม

นางสาวปาณิสรา วงศ์แสงขำ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาและวรรณคดีไทย

เป็นที่น่าเสียดายว่า วิชาการเขียนร้อยกรอง
ชั้นสูง ได้ถูกตัดออกจากหลักสูตรของภาควิชา
ภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตั้ง

แต่การใช้หลักสูตรใหม่ในปีการศึกษา 2547 เป็นต้น
ไป ข้อความในวรรคทอง “กวีฤๅรู้แล้งแหล่งสยาม” ก็
คงจะค่อยๆ เลือนหายไปตามกาลานุกาล

